

жи му, че е магаре и т. н., и секретарът (който тѣзи работи на изусть ги говори) следъ това рисува върху актоветѣ султановитѣ решения — ирадета. Князътъ за Хамида — малък, огроменъ носъ, ерменско лице, идиотъ. За рацитѣ въ България. Въ стаитѣ акварели, пристигането на княза въ Силистра, въ Радомиръ и т. н. — Бобчевъ е председателъ на департаменталния съдъ въ Пловдивъ и сътрудникъ на „Марица“.

11 ноемврий/30 октомврий, четвъртъкъ. Подреждахъ книгата си, планове за трудове (?!). Нѣма сигурност, нито желание. Нови лаяния на Горанова и Киркова, първиятъ за подреждане на библиотеката, вториятъ, че нищо не съмъ разбиралъ, „дете“. — Подиръ пладне ходихъ у владичитѣ, Климента и Григория. Екзарховото veto. — Вечерята бѣше у мене Стояновъ. Подробности за възобновяването на дружеството [Книжовното], сега временно съ старитѣ членове, съ стария уставъ като продължение, азъ като подпредседателъ, той като секретаръ, да захванемъ веднага издаването на списанието подъ обща на двама ни редакция, четвъртгодишно, а презъ ваканцията да се свика събрание за неговото подмладяване (ще има възможностъ да дойдатъ много гимназиални и реални учители и т. н.). Билъ онзи день у Каравелова до срѣдъ нощъ. Историята на неговия изборъ — имало особенъ указъ само за него, Тишевъ забравилъ и него напечаталъ, изключването му е неправилно. — Студъ. Рускитѣ печки въ стаитѣ не струватъ нищо; humiditas [влага], нова кжца; нуждни сж желѣзни печки, обаче поради неприятното положение на работитѣ менъ ми се неще нищо.

Цанковъ ужъ презъ зимата говорилъ въ Цариградъ на Вълковича, nous ne tenons pas beaucoup au Prince Battenberg [ние не държимъ много за князъ Батенбергъ]. И въ Търново билъ съ Бибесковци. Спасъ твърди, че Емануилъ билъ въ Търново като кандидатъ. Идеята на Алеко паша да бжде князъ на съединена България сж ществува, старото магаре мисли за това.

12 ноемврий/31 октомврий, петъкъ. Въ Народното събрание се изнесе историята съ избора на Стоянова, преславски депутатъ, изненада, отложенъ за понеделникъ. Интерпелация (силистренскиятъ скандалъ). Не бѣхъ вжтре. Въ бюрото голѣмъ крѣсъкъ и препирня на Цанкова съ Стаматова за общинскиятъ граници и за консулската юрисдикция (когато презъ течението на процеса се открие, че обвиняемиятъ е чуждъ поданикъ, което по-рано не се е знаело, трѣбва ли да се спре процесътъ — и какво трѣбва да се прави, ако се намѣри, че той е лудъ или идиотъ?). Българскиятъ „юристи“. Недоуци, които гложатъ нѣколко параграфа, безъ да иматъ понятие отъ практическия животъ. Каравеловъ крещѣше на Стаматова: ние въ България никога не ще позволимъ, щототукъ хора да ни развалятъ съ несмлени и недоучени учебни-